

Preguntes, més preguntes, i aigua freda

Alfonso Rus, alcalde de Xàtiva, cap provincial del PP i pròxim president de la Diputació de València, té prohibit d'assistir als actes públics i als de partit amb el seu Ferrari. Un partit com el popular, els ideòlegs del qual cuiden fins el més mínim detall; un partit que sembla dirigit per apassionats de la meditació i el reiki –de fet, el president Camps només parla esporàdicament, i ja fa mesos que no admet cap pregunta–; un partit que aspira a captivar el vot del ric i del més humil, no vol que cap diari o televisió publicite la imatge del polèmic Rus sobre centenars de caballs.

Un Ferrari adquirit en temps del PP a la Generalitat Valenciana, època en què molts s'han fet amb un segon habitatge, han venut a bon preu el camp de tota la vida o han comprat accions d'Astroc. Època en què la majoria de ciutadans no ha pogut fer cap de les tres transaccions, si bé les han vistes passar de tan a prop que, per què no?, potser demà em toca a mi. En qualsevol cas, i per si de cas, millor no fer créixer les dents de la plebs, i amagar el Ferrari. No espantem la tropa.

La tropa és la franja de gent que igual vota PP que vota PSOE: classes mitjanes amb apartament a Cullera o que, si no el tenen encara, estan a l'aguait per quan s'aixequen les trenta torres previstes pel consistori, aprovades per la Generalitat i només aturades pels entrebancs que hi posa, amb l'excusa de l'aigua, el Govern estatal. I, també, gent que mai no tindrà piscina comunitària però que gaudeix d'allò més veient Rita Barberà fent bots a la balconada de l'ajuntament, gent que diumenge de matí passeja pel llit vell del Túria fins arribar a la Ciutat de les Arts i les Ciències, el plató des d'on València es mostra al món, siga quin siga el motiu: avui el papa envoltat de famílies, demà Fernando Alonso presentant el seu McLaren Mercedes.

El PP, en les passades eleccions valencianes, ha emès un missatge meridianament clar: amb mi, tot això, però amb la resta, "blanc i negre, trist i passat".

Al seu torn, l'alternativa progressista, nacionalista i ecologista ha qüestionat el

Bona part dels dirigents polítics de l'esquerra al País Valencià han conclòs que la desfeta electoral del 27-M és culpa del poc coneixement que tenen de l'actual societat. La dreta marca l'agenda, agita fantasmes i genera propaganda contra la qual no es troba resposta.

model de creixement, quan no ha clamat per una moratòria urbanística; ha incidit en els serveis públics, de vegades alertant sobre privatitzacions que a molts no els interessien; ha titllat de corrupte i de

d'això, el debat és si l'esquerra coneix bé la societat que pretèn governar, i què ha de fer si vol arribar al Consell.

El sociòleg Albert Poveda enguany ha estat candidat del Bloc Nacionalista

Albert Poveda

José Luis Romero

Martínez Sospeda

dividit el PP, i, pel que sembla, l'electorat ja entèn, que els polítics se n'aprofiten i maten per manar; al capdavant, els discursos de l'oposició eren això, oposició i negativitat. Massa soroll, en plena primavera mediterrània i amb els velers navegant plàcidament pel blau marí.

On són les claus? L'oposició és crítica de mena, però, segons han conclòs alguns representants dels partits polítics valencians, en aquest cas la via catastrofista ha topat amb la sensació de bonança econòmica –pel que fa a la construcció i el turisme, si bé no en el cas dels sectors tradicionals– i amb la projecció internacional del País Valencià. Conseqüència

Valencià a l'Alfàs del Pi i ocupava el número 23 de la llista autonòmica del Compromís per la circumscripció d'Alacant. Al seu parer, "el problema de l'esquerra, i sobretot de l'esquerra molt esquerra, és que s'adreça a l'electorat de forma massa negativa, de manera que únicament mobilitza l'electorat més fidel; el missatge del PP és ben simple, però ens costa molt refutar-lo". "Tampoc no hem d'oblidar l'enorme xarxa clientelar del PP: on abunda la corrupció, més difícil és fer-los fora", diu, fent servir una expressió força agressiva –"fer fora"– que, com a molt i en ocasions, els partits l'han feta acompanyar de la paraula "democràticament", durant la passada campanya.

També des del sud, l'advocat i ex-regidor d'Esquerra Unida a Alacant José Luis Romero afirma, "sense dubte", que "l'esquerra viu allunyada de la societat". "En terminologia marxista, jo parlaria d'alienació, perquè molts dels que han atorgat la majoria al PP ho han fet enlluernats per la política de grans esdeveniments. L'economia va bé i han votat poder", explica. "També és cert que la societat en general -continua- viu molt allunyada de la política; si no, no s'entèn com l'alcalde d'Alacant, Luis Díaz Alperi, pot ser un imputat i alhora renovar la seua majoria absoluta. És allò tan típic de *¡vivan las cadenas!*".

Ens desplaçem fins a Castelló, on hi ha Paco Mariscal, comentarista polític càustic i gran coneixedor de la realitat local. "A Castelló de la Plana -apunta-, el 80% de les famílies té una segona residència. Ni a Lió, Llombardia o Baden-Wuttenberg, passa igual. Bona part d'aquest

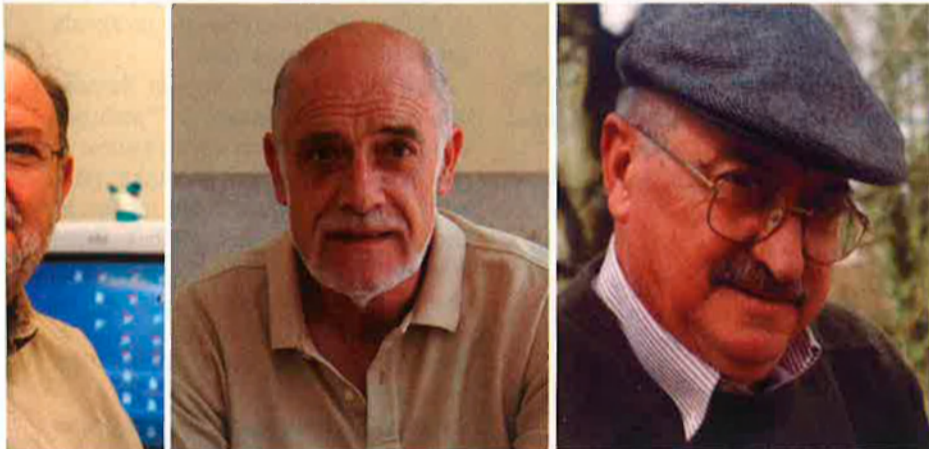
"recomposició social i política del País Valencià: els socialistes encara fan servir paràmetres del 1995, i aquesta societat ha canviat molt". "Allò de què la corrupció té efectes electorals és una deformació anglosaxona, aci es tolera bastant per la dreta, si bé l'esquerra és una mica més puritana. A més, la nostra corrupció és per causes urbanístiques, i aquest terreny afecta molts interessos. La moratòria ha actuat com a *spavento*, que dirien els italians, ha fet paura", opina.

Exconseller socialista de l'última etapa de Joan Lerma i actual professor titular d'Història Econòmica a la Universitat de València, Joaquín Azagra acaba de publicar, amb el també exconseller Joan Romero, el llibre *País complex*, en què analitza, ves per on, els problemes de l'esquerra valenciana. "El nucli central del suport que va obtenir el PSOE al 1982 el constituïen obrers industrials, aturats, camperols i classes mitjanes ur-

l'estil Blair. És possible recuperar-se sense haver d'assumir valors del contrari? Segons Azagra, sí: "L'esquerra no pot abandonar la tasca pedagògica de definir objectius que consoliden l'estabilitat del creixement i una major cohesió social; això no implica fossilitzar discursos. Hi ha una esquerra que ha de mantenir uns discursos amb voluntat de vanguardia i caràcter minoritari, però la socialdemocràcia ha de centrar-se en quatre àmbits irrenunciables: la modernització permanent, l'aprofundiment en els drets i llibertats, l'augment de la redistribució i la cohesió social i, per acabar, la cooperació internacional i el codesenvolupament".

Martínez Sospedra relativitza els resultats del dia 27 i creu que "hi ha hagut molta abstenció conscient que volia enviar al Govern espanyol el missatge que cal gestionar d'una altra manera aspectes com l'aigua o les infraestructures. Molta de la gent que s'ha quedat a casa, però, votarà novament socialista quan l'elecció siga entre Zapatero i Rajoy. El PSPV no ha de descuidar, això sí, que té un greu problema a la ciutat de València, on compta amb poc més d'un miler d'afiliats, dels quals 600 o 700 al corrent de les quotes i entre 200 i 300 realment actius. És lamentable! Aquests són els perversos efectes d'allò que va dir Alfonso Guerra: 'M'estime més 10 minuts de televisió que 10.000 afiliats'".

Paco Mariscal recorda la dita de Joan Fuster "el País Valencià serà d'esquerres o no serà", i la modifica: "Ha quedat clar que el País Valencià serà de tots o no serà. És cert que ens cal una dreta presentable; si n'hi haguera, ja tindríem un País Valencià modern, europeu, preservador del territori. No s'hi val desesperar-se, malgrat tot, els jueus no ho van fer i mira on estan ara. No ens hem d'agenollar, hem de seguir pel mateix camí, no anem a deixar ara de dir que el senyor Fabra és un mafiós. A més, a Castelló, hi ha hagut empat d'escons a les Corts: 12 del PP per 2 del PSOE i 2 del Compromís", comenta amb alegria al poc de conèixer que els socialistes li han arrabassat el tertzè diputat als populars, en el recompte. La distribució final, doncs, és 54 escons pel PP, 38 pel PSPV-PSOE i 7 pel Compromís pel País Valencià -tres dels quals propers al partit comunista, dos al corrent nacionalista d'EUPV Esquerra i País i dos més del Bloc, que torna a l'hemicicle vint anys després-

Azagra

Paco Mariscal

electorat vol conservar, si no el benestar, almenys sí el consumisme. La dreta encaixa molt bé, en aquest sector de la gent, i mentrestant l'esquerra no té resposta, es limita a oferir 3.000 euros per fill". "Per acabar-ho d'adobar -rebla Mariscal-, a Castelló moltíssimes persones viuen de la rajola, hi ha grans plans previstos a Moncofa, Orpesa, Cabanes... a Cabanes, per cert, el PSOE va votar favorablement la instal·lació de Mundo Ilusión", un parc temàtic que quedarà envoltat per la gegantina Marina D'Or.

A la Universitat Cardenal Herrera -CEU de Montcada (Horta) imparteix dret Manuel Martínez Sospedra, per qui la davallada progressista es deu a la

banes. Doncs bé, els tres primers han disminuït en nombres absoluts i relatius, i les classes mitjanes s'han diversificat i, en bona part, ja han complert moltes de les seues reivindicacions. Avui dia la modernitat no s'associa amb el socialisme perquè les seues propostes no sempre ho són. De vegades es preconitza el suport a sectors que potser per la seua força social o sindical, potser per pur romanticisme, no defineixen ja l'actual societat".

Un passet cap a la dreta? Unanimitat, per tant, sobre la distància que separa l'esquerra i la societat. Ara bé, n'hi ha que suggereixen, a fi d'escurçar terreny, de fer un discurs més centrat, més a

Més enèrgic encara es mostra José Luis Romero, ja que "l'esquerra no ha d'adoptar el discurs dels grans esdeveniments i de les promeses impossibles de fer realitat, sinó que cal educar en valors des de baix, a l'escola. També hem d'adonar-nos que estem a l'era de la comunicació de masses, perquè del contrari desapareixerem. O tens grans grups de comunicació amb capacitat d'influir-hi o acabes com els nord-americans, amb el bipartidisme".

Pel que respecta als mitjans de comunicació, Azagra reconeix que "una televisió tan manipulada com Canal 9 és un entrebanc afegit a l'hora de transmetre missatges i consolidar lideratges, però és que aquest és el repte. La contundència del missatge i la força del lideratge naixen de la solidesa dels principis, però també, i tot sovint s'oblida això, del coneixement i del treball dels temes. El diàleg amb la societat, l'obertura del partit a aquesta, la democràcia dialogada, són els únics antidòts al monopoli informatiu de la dreta".

Albert Poveda situa l'inici del distanciament de l'esquerra al 1995, quan Joan Lerma va abandonar el Palau de la Generalitat Valenciana. I ho explica: "Hi ha hagut una manca de lideratge fort al si del PSPV, una important manca de credibilitat, s'ha demostrat que ja no els ajuda ni el conegut com 'efecte ZP'. No han fet una oposició ferma, i, paral·lelament, Esquerra Unida es fonamenta sobre valors caducs, a l'inrevés que el PP, el qual capta vot de l'extrema dreta. L'esquerra no ha evolucionat al mateix ritme que la dreta, em sembla una evidència".

Quins partits? Manuel Martínez Sos-

Abstencionisme d'esquerres

Diferència de vot del PP entre 2003 i 2007

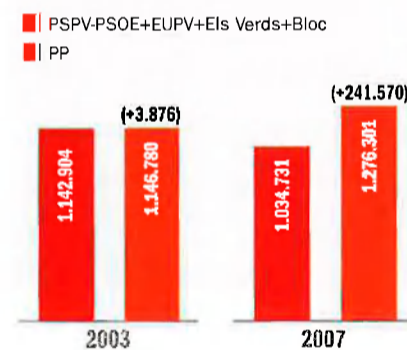
	Participació 2007 (%)	DIF. 2003-2007		Participació 2007 (%)	DIF. 2003-2007
València	70,3	+6,34	Alacant	61,6	-0,78
Oriola	74,2	+3,23	Torrent	62,7	+11,21
Novelda	74,3	+1,56	Eix	63,5	+6,47
Asp	77,5	+7,76	Castelló	63,7	-1,25
Villena	73,9	+11,68	Paterna	64,9	+13,65
Ibi	79,1	+9,31	Burjassot	63,3	+9,19
Sogorb	80,1	+2,3	Vila-real	64,5	+0,30
Teulada	72,7	+1,3	S.V. Sagunt	59,7	+2,31
Vall d'Alba	88,9	-2,9	Petrer	65,4	+6,07
Vall d'Uixó	73,1	+4,9	Catarroja	65,4	+4,69

Als municipis tradicionalment conservadors, la participació supera el 70%. Per contra, en localitats on l'esquerra té més possibilitats, l'afluència a les urnes no arriba al 65%.

pedra destaca que "el Bloc, almenys, ha mantingut el tipus", però difícilment hauria arribat al 5% necessari per accedir a les Corts, en cas d'haver concorregut en solitari a les urnes. Aleshores, i amb l'objectiu d'evitar el bipartidisme, serà interessant comprovar els pròxims mo-

Marge estret, marge ample

Diferència de vot a les eleccions autonòmiques del País Valencià

viments de les diverses formacions progressistes, més enllà del PSPV-PSOE. A nou mesos, com a molt, hi ha una cita estatal en què Esquerra Unida, per exemple, podria perdre el seu únic diputat del País Valencià. De la mà del Bloc, tenen a l'abast contrarestar el vot útil pel qual, de ben segur, clamarà el PSOE. Però és possible continuar amb el Compromís, després del recent desencís?

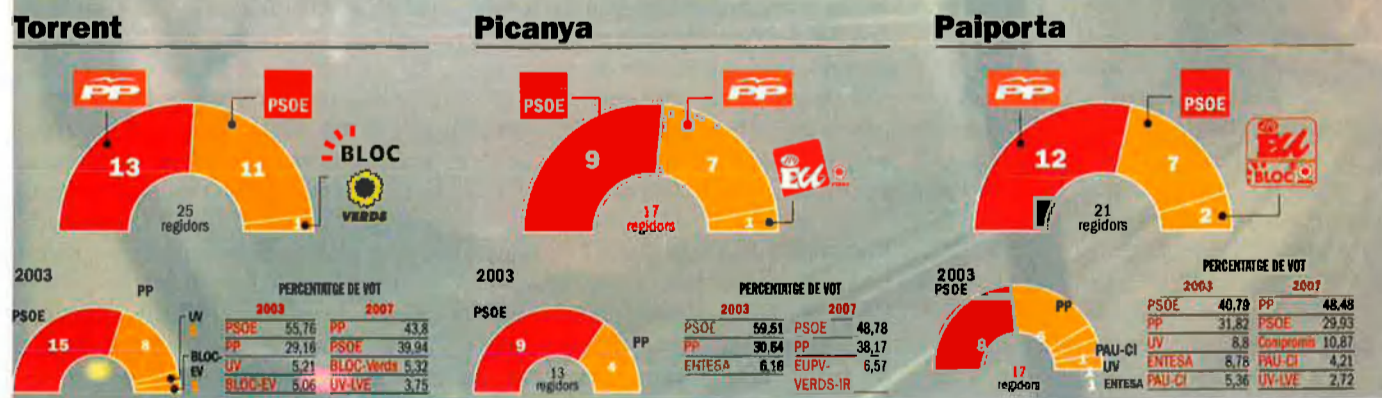
"Hi ha un espai -observa Azagra-, cal que continuen aprofundint en el Compromís, però han de definir els seus objectius amb claredat i realisme. Aquesta esquerra pot permetre's la utopia, però ha de saber equilibrar-la amb la realitat. És aquest, l'arrel de la seua pròpia existència. Una esquerra democràtica a l'esquerra socialista no sols és possible, sinó necessària, ja que la defensa d'àmbits minoritaris així ho exigeix".

Paco Mariscal, en canvi, repara en què "el vot nacionalista de Castelló, és de dreta. El paradigma del Bloc d'ací és Antoni Porcar, que treu a passejar la mare de Déu per festes, cosa que no agrada gaire als d'Esquerra Unida".

Jutge i part, Albert Poveda demana que continue el Compromís, "però que el partit comunista en quede exclòs: el país és el que és, i hem de pensar, principalment, en els grans nuclis urbans. El Bloc, els Verds, Esquerra i País, Espai Alternatiu i d'altres hem de ser capaços de crear una marca paraigua, siga Iniciativa, Entesa o com es vulga dir, i que es presente de la mà, com a mínim, a les grans capitals".

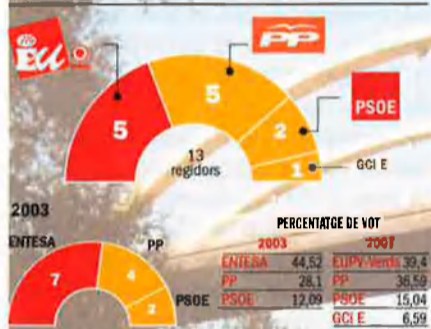
Sospedra pensa que "els dinosaures estan molt bé al parc juràssic, però no en unes eleccions. El socialisme és mort, aquesta és una obvietat, i si Esquerra

El PP arrassa a la línia 1 de Metrovalència

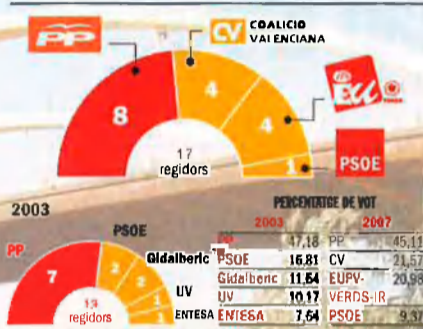

La ribera del Xúquer, un riu de vots populars

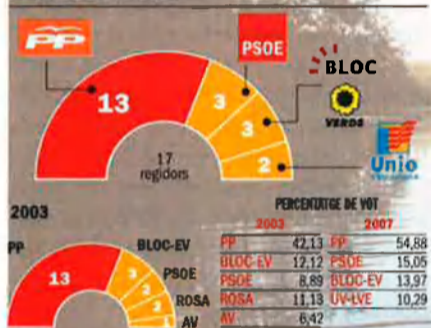
Castelló de la Ribera

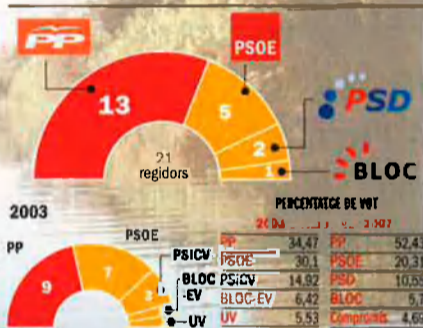
Alberic

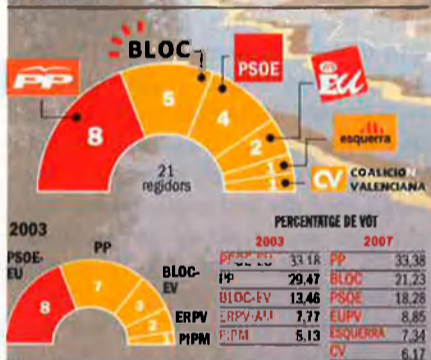
Carcaixent

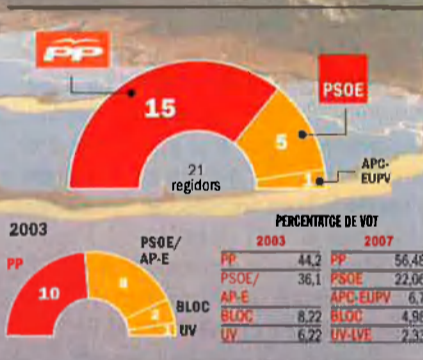
Alzira

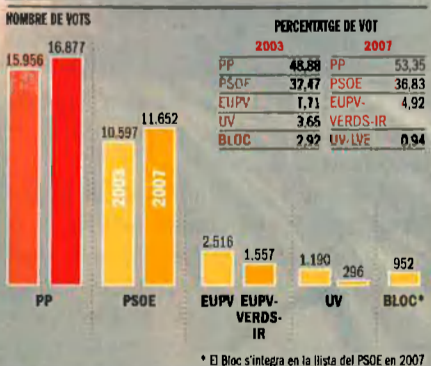
Sueca

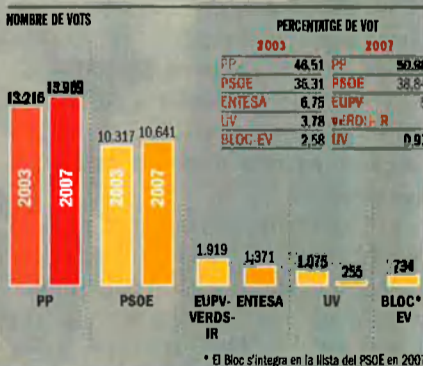
Cullera

Districte de Patraix

Districte de Jesús

* El Bloc s'integra en la llista del PSOE en 2007

* El Bloc s'integra en la llista del PSOE en 2007

Unida vol salvar-se ha de reconvertir-se en una mixtura amb l'ecologisme i ser una mena d'Iniciativa per Catalunya. Ja s'ho faran, els comunistes: o es dissolen calmadament i tenen una certa influència o passen a no pintar res. De moment, haurien de repetir el Compromís a les eleccions estatals”.

Un altre dels implicats, José Luis Romero, demana “una reflexió a EUPV” i assumeix que, “tot i no haver estat un entusiasta del pacte amb el Bloc, calia fer-lo per la conveniència de fer fora la dreta, de les institucions. Ara bé, una vegada aprovat, o el generalitzes a les grans ciutats o no resulta creïble. Què passa, que el Bloc és bo a les autonòmiques i no a Alacant? A l'assemblea local hi havia dos sectors enfrontats, i finalment els joves, i no el partit comunista, van inclinar la balança pel no-pacte a la ciutat”.

Com i per què? Tot plegat és una successió d'interrogants. La sotragada ha estat d'una magnitud important, sobretot perquè, observant els resultats del 2003, el PP estava a tocar. En canvi, les àrees on es concentra la majoria de vot progressista s'ha quedat a casa. En més d'un cas i de dos, fins i tot, aquesta baixa participació —que a la mitjana del país ha estat acceptable, el 71%— ha provocat que el PP governe municipis que els socialistes consideraven inexpugnables.

Com s'observa a les gràfiques del costat, els conservadors han crescut de manera imponent en localitats que darrament havien viscut en primera persona episodis intensos: ja siga la catàstrofe a la línia 1 de Metrovalència —on va morir, el 3 de juliol passat, 43 persones que viatjaven en un convoi que es dirigia de l'estació de Jesús a la de Torrent, passant per Patraix, Paiporta i Picanya—, ja siga el canvi de traçat del transvasament Xúquer-Vinalopó, a fi de satisfer els desitjos dels regants de la Ribera i a costa d'enervar, encara més, els del sud.

El resultat ha sigut tan contundent que l'aigua no ha estat, al capdavant, qui ha decantat el got cap a la dreta. L'esquerra, en qualsevol cas, està de ressaca. Després de quatre anys intensos, la nit electoral va ser terrible. Caldrà una dutxa amb aigua freda, respirar a fons, i baixar al carrer. Allà li espera la societat. L'actual societat valenciana.

Victor Maceda